

ЛАЗАРСКИ ПЪСНИ.

1. Пъе се на орачъ.

Що ми е мило и драго,
 Че се е пролѣтъ пукнала,
 Всичко излѣзло на паша:
 Сиви говеда въ гората,
 И врани коне въ полето,
 На хиледици овчици
 И на стотици козици.
 Всичка е стока весела,
 Всичко е живо и здраво.
 Орачъ ми оре въ полето
 Полскитъ равни рудини,
 Полскитъ цѣли цѣлини;

Два му волове ангели,
 Чемширово му ралото
 Босилкови му жеглитъ, —
 Босилекъ много мирише,
 Че всичко живо събуди.
 По орачъ всички пойдоха,
 Богу се всички молѣха:
 „Я дай ни, Боже, я дай ни —
 Тая година най-добра,
 На всички здраве и животъ,
 Орачу добъръ берекетъ.

2. Пъе се на момъкъ.

Горе седи добъръ юнакъ,
 Горе седи на чардаци,
 Долу гледа въ Черно море,
 Че си видѣ мръна риба.
 Не ми била мръна риба,
 Най е била малка мома.
 Че си купи добъръ юнакъ,

Че си купи тънка мрежа,
 Че замрежи Черно море,
 Та улови мръна риба;
 Не ми била мръна риба,
 Най е била малка мома,
 Малка мома пѣстропола,
 Пѣстропола, дългокоса.